

Ög 71. Dala ägor, Ekeby sn.

Litteratur: A. Nordén, Bidrag till svensk runforskning, Antikvariska studier I (= Vitterhets, Historie och Antikvitetsakademins Handlingar 55, 1943), s. 222.

Ög 72. Hovs kyrka.

Litteratur: Per Magnell, En bok om Hov i Östergötland, 1943, s. 350.

Brates sätt att omnämna de tre av Nordenskjöld funna runstensfragmenten av kalksten i vapenhusets golv tyder på, att han själv icke sett stenarna. Numera äro de avlägsnade, sedan nytt stengolv inlagts i vapenhuset år 1914. Tydligt visste ingen vid detta tillfälle om, att runristningar iakttagits på några andra hållar i vapenhusets golv än Ög 73 och 74, ty dessa senare hållar ha upptagits och bevarats i vapenhuset, där jag undersökte dem år 1946. Var de tre runstensfragmenten under Ög 72 nu finnas, är obekant.⁵¹

Ög 73. Hovs kyrka.

Pl. 45.

Litteratur: J. Lind, Brev till dr. Janse 1/5 1914 (ATA); Per Magnell, En bok om Hov i Östergötland, 1943, s. 349.

Äldre avbildningar: E. Brate, Foto 1894 (ATA).

Såväl Ög 73 som Ög 74 lågo vid Brates besök såsom golvstenar i vapenhuset, men som nämnts ha de vid inläggningen av nytt golv år 1914 upptagits och inmurats i vapenhusets vägg mot kyrkan.

Inskrift:

...ml : þeṭa : ef-r : ... · s̄uein ... ṇ...f...

»... detta minnesmärke efter (Sven ?)⁵² ...»

Till läsningen: ⁵³Det synes sannolikt, att runorna icke följt ramlinjen längs stenens kortända. Under sådana omständigheter blir man benägen att godtaga Brates tolkning av runorna 11–15 såsom innehållande den dödes namn, Sven. Brates läsning av runorna efter 15 är löst grundad, men stenen är här så hårt vittrad, att varje ifyllning blir subjektiv. Beträffande r. 5 anger Brate, som uppfattar runan som ett s, att nedre stapeln fattas och att mellanstreckket är mycket svagt. För min del ser jag ej heller mellanstreckket men däremot ett snedstreck upptill t.h., som förvandlar runan till ett t. I 7 e har Brate ej sett punkten.

Plansch 45a. Ög 73. Hovs kyrka. Foto Nordén 1946. [Vid planschen står »Frigöres!«. Jansson skriver 1947: Hela ornamentiken är ifylld på kopian. Obs! av allt att döma äro delar av ornamentiken bortglömd. Fel att frigöra bilden, inmurad. Bilden oduglig. Foto 1946]

⁵¹ Nordén har inte kontrollerat Nordenskjölds uppgifter, se *Östergötlands Fornminnesförenings Tidskrift* (1875), s. 74 f. Det framgår då att det endast är det större fragmentet i vapenhuset som av Brate betecknas Ög 72, de båda andra fragmenten är Ög 73 och Ög 74.

⁵² I manuset har »(Sven ?)» lagts till med blyerts under översättningen.

⁵³ I manuset har följande text med blyerts ändrats till den ovan inlagda: »Det synes sannolikt, att runorna följt ramlinjen längs stenens kortända, varför man väntar sig, att den dödes namn ristats omedelbart efter ordet ef-r. Under sådana omständigheter tvekar man att godtaga Brates tolkning av runorna 11–15 såsom innehållande den dödes namn, Sven.» Sannolikt har ändringarna beskrivna i denna och föregående fotnot gjorts av Nordén.

Detta dokument ingår i en digital utgåva av Arthur Nordéns supplement till Erik Brates Östergötlands runinskrifter. Manuset avslutades 1947 och var tänkt att tryckas 1948. Utgåvan publiceras fritt tillgänglig på Internet.

Texten innehåller inte nyare litteraturreferenser än 1947 och tar ingen hänsyn till modern runforskning och måste därför användas med stora reservationer. Arbetet med utgåvan avslutades 2024-12-31.